

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5537/23
13.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Јасне Лозук, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Михаела Туркан, адвокат из Вршца, против тужене Републике Србије – Високи савет судства, Привредни суд у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, Гимназијска 7, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о жалби тужене, изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу П 90/23 од 27.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба тужене као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Вршцу П 90/23 од 27.03.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име накнаде имовинске штете исплати износ од 1.456.553,63 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу, из свих законских разлога предвиђених одредбом члана 373. став 1. ЗПП. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражила.

Тужилац је одговорио на жалбу тужене. Трошкове другостепеног поступка је одређено тражио.

Испитујући побијању пресуду у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да жалба тужене није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а жалбом тужене се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, које се изјављеном жалбом суштински не доводи у сумњу, тужилац је 20.02.2023. године против тужене поднео тужбу ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у стечајном поступку Ст.17/2011, који је над стечајним дужником Земљорадничком задругом "Победа" Вршац, Зелена пијаца 3, отворен решењем од 30.03.2011. године пред Привредним судом у Панчеву. Правни претходник тужиоца, ББ из ... је као стечајни поверилац пријавила своје потраживање под редним бројем ..., по основу неисплаћених зарада и доприноса обавезног социјалног осигурања. Решењем Привредног суда у Панчеву Р4 Ст.481/22 од 29.08.2022. године усвојен је захтев тужиоца и утврђено да је предлагачу у поступку који се води пред Привредним судом у Панчеву Ст.17/21 повређено право на суђење у разумном року, те је наложено поступајућем судији да у року од четири месеца предузме све мере ради окончања стечајног поступка. Правном претходнику тужиоца, његовој супрузи ББ чији је тужилац једини законски наследник према решењу о наслеђивању Јавног бележника ... УПП бр: 132/2021 (О.458/21) и допунским закључком Привредног суда у Панчеву Ст.17/11 од 18.10.2011. године о листи потраживања утврђено потраживање тужиоца као стечајног повериоца ББ из ... под број пријаве ... чији је износ утврђеног потраживања укупно 1.635.953,63 динара. По захтеву Фонда солидарности РС од 02.07.2013. године измењена је коначна листа утврђених и оспорених потраживања, те је правном претходнику тужиоца преостало потраживање у износу од укупно 1.456.553,63 динара и то различно потраживање у износу од 757.659,63 динара, стечајно потраживање првог исплатног реда у износу од 148.703,37 динара и стечајно потраживање трећег исплатног реда у износу од 550.190,63 динара. У време отварања стечајног поступка стечајни дужник је био претежно у друштвеној својини, а у досадашњем току стечајног поступка није било намирења поверилаца. Решењем Привредног суда у Панчеву Ст.17/2011 од 30.03.2011. године, којим је отворен стечајни поступак над ЗЗ "Победа" Вршац, за стечајног управника именована је Агенција за приватизацију РС – Центар за спровођење стечаја у Београду.

Полазећи од изложеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је тужбени захтев тужиоца основан имајући у виду да орган тужене Привредни суд у Панчеву није благовремено спровео стечајни поступак који је хитан, те је сагласно члану 32. Устава Републике Србије, чл. 10, 11, 22 и 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року, те чл. 155. и 172. Закона о облигационим односима – ЗОО, оценио да је тужена као правно лице пасивно легитимисана и објективно одговорна за

обештећење тужиоца као странке у поступку чије право на суђење у разумном року је заштићено чланом 1. и 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода које није поштовано.

Након што је на основу савесне и брижљиве оцене доказа у смислу члана 8. ЗПП, правилно и потпуно утврдио чињенично стање и на њега правилно применио материјално право, првостепени суд је закључио да је тужена дужна да накнади имовинску штету тужиоцу због повреде права на суђење у разумном року.

Нису основани наводи у жалби тужене да у првостепеном поступку није доказано да је стечајни дужник ЗЗ "Победа" био привредно друштво са већинским друштвеним или државним капиталом, те да с тим у вези тужена не може бити обавезана на накнаду материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року. Супротно наводима у жалби, правилно је првостепени суд утврдио да је Земљорадничка задруга "Победа" у стечају привредни субјект са већинским друштвеним, односно државним капиталом и под контролом државе, те да је тужена пасивно легитимисана за накнаду имовинске штете тужиоцу. Поред тога, стечај спроводи повереник стечајног управника која је најпре била Агенција за приватизацију, а након измене Закона о стечају, Агенција за лиценцирање стечајних управника – Установе надлежне за спровођење стечаја над лицем које је у већинској друштвеној својини, према одредби члана 11.д Закона о агенцији за приватизацију ("Службени гласник РС", бр.30/01 ... 85/15). Тек ступањем на снагу Закона о задругама ("Службени гласник РС", бр.112/2015) имовина задруга, а тиме и земљорадничке задруге, дефинише се као задружна, док је претходно важећим прописима (које регулишу рад земљорадничких задруга) имовина задруге могла бити у друштвеној својини. Како је у тренутку отварања стечаја 30.03.2011. године стечајни дужник био правно лице са већинским друштвеним капиталом, то је тужена одговорна за штету чија се накнада тражи у овој парници.

Како тужилац, као последицу повреде права на суђење у разумном року трпи имовинску штету у висини ненаплаћеног потраживања које је његовом правном претходнику утврђен у стечајном поступку, у коју је урачуната и законска затезна камата обрачуната до дана отварања стечајног поступка обрачуната до дана отварања стечајног поступка сагласно одредби члана 85. став 3. Закона о стечају, то тужена дугује тужиоцу на тако обрачунато и признато потраживање, и затезну камату и то од када ју је тужилац позвао на исплату, односно од дана подношења тужбе у смислу члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 324. у вези са чланом 277. ЗОО, како је првостепени суд правилно и одлучио ожалбеном пресудом.

Како се ни осталим наводима жалбе законитост и правилност побијане пресуде не доводи у сумњу, а које другостепени суд посебно не образлаже сагласно овлашћењу из одредбе члана 396. ЗПП, применом члана 390. ЗПП, одлучено је као у изреци у ставу првом.

Потврђено је, применом члана 401. тачка 2. ЗПП и решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке пресуде, које је донето правилном применом одредбе чл. 150. и 153. став 2. ЗПП, а њихова висина правилно обрачуната на

основу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Тужиоцу су, супротно жалбеним наводима, признати нужни трошкови за састав тужбе и заступање на једном рочишту. Исто тако, не могу се прихватити наводи жалбе тужене да је суд неосновано досудио трошкове тужиоцу јер је он злоупотребио своје право и водио одвојене парнице због повреде права на суђење у разумном року у истом стечајном поступку, и то за накнаду неимовинске штете, а потом и за накнаду имовинске штете. Досуђени трошкови су стварни трошкови тужиоца који је у овој парници био заступан од стране пуномоћника адвоката, о којој суд одлучује у границама постављеног захтева, сходно успеху парничних странака у спору, а тужилац је у овом поступку успео, па му сходно члану 153. истог закона припада накнада трошкова за вођење парнице, увећана са законском затезном кматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, применом чл. 324. и 277. ЗОО.

Одлучујући о захтеву парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка, Апелациони суд у Београду је оценио да им накнада тих трошкова не припада, с обзиром на то да је жалба тужене неоснована, а одговор на жалбу није обавезна парнична радња, па самим тим ни нужен трошак, због чега је применом члана 165. став 1. у вези са чл. 153. и 154. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Снежана Живковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић